

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

»To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

(Jn 15,17)

november ■ 2025

Praznik vseh svetih v mojem življenju

*A*li ste se kdaj vprašali, kaj vam pomeni praznik vseh svetih in kako odzvanja v vašem življenju? Ali to pomeni, da pred praznikom poskrbite za urejenost grobov svojih pokojnih, se udeležite sv. maše in po njej ponovno obiščete grob, zmolite za pokojne in se ob grobu srečate s sorodniki?

Vsekakor so to za večino od nas utečeni koraki tega dne. Tisti, ki smo se rodili v Jugoslaviji, se spomnimo, da se je prazniku zunaj Cerkve reklo dan mrtvih. Kako depresivno poimenovanje za praznik, ki ima v krščanski luči popolnoma drugačen vidik!

S Kristusovim prihodom na svet, njegovim trpljenjem in vstajenjem je prišlo novo oznanilo, da smrt ni konec, ampak šele začetek življenja v nebeškem kraljestvu. Jezus je rekel: »Kdor vame veruje, ne bo umrl, ampak živel!« Vstali Kristus nas spodbuja, da rastemo v veri, upanju in ljubezni.

Da, močna vera je potrebna, da sprejmem smrt svojega bližnjega in ga izročim v Božje naročje. Kako močno vero mora imeti mati, da zmore ob izgubi otroka objeti križ, verovati in upati, da se bo v Gospodu spet srečala z njim!

Praznik vseh svetih je praznik ve-

re, upanja in ljubezni. Ob njem se lomi naša vera. Ne poveljuje samo svetnikov, ki jih je razglasila Cerkev, ampak vse nas, ki smo na romanju v večno domovino, in vse, ki so že pri Bogu. Vsi smo namreč poklicani k svetosti, biti sveti. Sveti že tu na zemlji v moči darov, ki nam jih je podaril Gospod. Ne pozabimo, da tudi v nas biva Bog, da smo tempelj Sv. Duha! Apostol Pavel je zapisal, da se »posvečenje (svetost) zgodi po Sv. Duhu, zato se tudi kristjani imenujemo sveti«.

In če je Bog v nas, potem nas mora preplavljati ljubezen do Boga in naših bližnjih. Vera, upanje, ljubezen. Ljubezen, ki nam je vlita, oblikuje naše odnose in življenje. Biti svet pomeni biti združen z Bogom, ki je ljubezen. Zato je pred nami izziv. Kako rasti v svetosti? Koncilski očetje navajajo poslušanje in prebiranje Božje besede, izpolnjevanje zapovedi, prejemanje zakramentov, obisk bogoslužja, molitev, odpoved samemu sebi in aktivno služenje bratom. Samo od odprtosti našega srca je odvisno, ali bomo sprejeli Božje povabilo, naj iz dneva v dan postajamo sveti.

Naj se vam ne zgodi, kar se je letos zgodilo meni. V dobri veri sem

načrtoval, da bom obiskal onemoglega duhovnika, ki mu je zdravje začelo vidno šepati. Z njim in ob njem so zrasle generacije otrok, mladostnikov in zakoncev. Po njem sem bil deležen številnih duhovnih dobrin, nauk in posvečenega časa. V prezaposlenosti sem iz tedna v teden premikal termin obiska, na zadnjo avgustovsko nedeljo pa sem prejel sporočilo, da je umrl. Ne naredite enake napa-ke. Ustavite se, vzemite si čas za svoje drage, obiščite ostarele starše ali prijatelje, delite z njimi spo-

mine ... Zdaj potrebujejo vašo ljubezen. Ko se bodo poslovili od tega sveta, pa jim namenajte molitve in sv. maše za pokoj njihovih duš in v zahvalo Gospodu, da ste bili po njih deležni milosti.

Praznik vseh svetih naj bo zato praznik veselja in spomina, da je Jezus premagal smrt in k sebi v večnost pritegnil tudi naše drage pokojne. Naj bo spodbuda, da bomo postajali iz dneva v dan bolj sveti, bolj Bogu podobni!

Primož Brovč

Kako lahko srce boli ...

V življenju se dogaja marsikaj lepega, včasih pa pridejo tudi udarci, ob katerih pomisliš, da tega ne boš zmogel prenesti. Opisal vam bom izkušnjo svoje družine.

Z ženo sva se poročila pri dvajsetih letih, po koncu moje vojaščine. Zagrizel sem se v delo in žena je ostala doma pri otrocih. V šestih letih sva dobila tri lepe otroke: dve deklici, srednji pa je bil deček. Vedela sva, da to še ni najin zadnji otrok, ampak je minilo še šest let, preden je na svet prirojala Polonca.

Prvič sem bil zraven pri porodu, prej to še ni bilo možno in postala je »naša tamala«. Vsi smo jo imeli radi. Mo-

goče sva z ženo pri njej še globlje doživela, da je to dar Božji in lepoto materinstva in očetovstva. Lepo smo živeli, zdelo se je, da imamo vse in da bolje ne more biti.

Nekega večera, Polonca je bila stara skoraj pet let, pa je dobila malo vročine in slabo se je počutila, zato sva jo vzela na sredino v svojo posteljo. Ponoči smo slabo spali, zjutraj pa sva ugotovila, da je nekaj resnejšega, in odpeljala sva jo na otroško kliniko. Stanje se je naglo slabšalo in zdravniki so hiteli na kup.

Takrat sva jo zadnjič videla živo. Po kaki uri sva se poslavljal od nje v bolnišnici. Ne vem, kako sva se pripeljala

domov. Otroci so naju čakali in vsi smo jokali.

Vsaka bolečina je huda. Ko ti hoče počiti srce, pa je najhuje – tako sem se počutil. Že zaradi otrok, ki so bili res prizadeti, sem se delal močnega, jokati pa sem šel v kopalnico. Hvala Bogu, da so nam na Žalah omogočili slovo pred pogrebom, tako so jo sestra in brat lahko še videli.

Več mesecev sva hodila na pokopališče vsak dan, če smo šli kam iz Ljubljane, sva šla pred tem na grob in takoj po vrnitvi spet. Šele v kakem letu smo dojeli, da je res ne bo več na naše dvorišče in v najino posteljo. Počasi sem začel spoznavati, da je še vedno naša, toda pri Bogu. O tem sem prepričan, saj je bila nedolžen otrok, kakršni bi morali biti mi, da pridemo v nebeško kraljestvo. Boga nisem obtoževal, vedno sem mislil, da on pač dopusti, da se nam stvari zgodijo, kako in zakaj, pa bomo izvedeli pri njem.

S Polonco se še pogovarjam, najlažje pa mi je to pri sv. maši ali v molitvi. Tudi to smo počasi dojeli, da je dobro

imeti družinskega člana v nebesih. Njej priporočim posebno sestro in brata, pa še mamico, ko je to potrebno. Meni, in tudi žena tako pravi, se vera takrat ni zamajala, nasprotno, Jezusu smo bili še bližje.

Bil bi velik nadutež, če bi dejal, da smo se sami zmogli vrniti v življenje. Ob strani so nam stali vsi sorodniki, prijatelji in zakonska skupina, celo sosede. V takih okoliščinah ne smeš ostati sam, za nas so vsi ti zelo skrbeli in molili.

Veliko mi je pomenilo tudi razumevanje ljudi in domače Cerkve, župnije in zelo lepo opravljen obred sv. maše in pogreba. Približno šest let smo rabili, da smo se o naši najmlajši lahko spet pogovarjali, da sem lahko brez cmoka v grlu obrisal prah z njenih zadnjih čevljev, ki sem jih postavil na polico v dnevni sobi.

Sedaj praviva z ženo, da imava hudo nalogo, saj morava tudi midva priti k Bogu, da se ponovno najdemo s Polonco.

Bojan Novak

Nov župnijski zbor

V

naši župniji bo začel delovati nov pevski zbor, ki bo pel vsako 4. nedeljo v mesecu pri sv. maši ob 10.00. Njihov repertoar bodo zlasti slavlilne pesmi. Pevske vaje bodo pol ure pred sv. mašo na koru, prvič v nedeljo, 23. novembra. Lepo vabljeni vsi, od birmancev dalje!

Upanje *Knjiga in čaj*

V mesecu novembru se bomo pogovarjali o knjigi Upanje, avtobiografiji papeža Frančiška. Gre za globoko izpoved, za njegove zadnje besede, za testament. Knjiga je nastajala šest let in jo je z nekaj pomoči napisal sam. »O papežu Frančišku ne manjka knjig in njegovih osebnih pričevanj. Po mojem mnenju gre za najbolj medijskega papeža doslej, bil je sam svoj PR-ovec (*public relations*), vendar je veliko podrobnosti iz njegovega notranjega življenja ugledalo luč sveta prav v tej knjigi,« je na predstavitvi povedal prevajalec knjige Janko Petrovec in ob tem poudaril, da je papež hotel nagovarjati celotno skupnost in je želel neposreden stik z ljudmi. Če papež Frančišek Cerkvi česa ni dovolil, je bilo to gotovo to, da ni bi bila zaspana, je dejal škof dr. Anton Jamnik. »Ni si prizadeval za splo-

šno priljubljenost niti je ni gradil. Vodila ga je jasna misel,« je dejal. Vključeval je vse ljudi. Ves čas nas je prebujal in presenečal. Neutrudno je evangeliziral in ob tem stopal na zelo negotove poti. Najprej je bil pastir upanja, šele nato človek pravil in doktrine. Dotaknil se je številnih src, tudi tistih zunaj Cerkve. Vse je želel voditi h Kristusu. Frančiškova zgodba je prepredena z anekdotami in doslej še neobjavljenimi zgodbami, bogatijo pa jo tudi redke zasebne fotografije.

Zdenka Sušec

Blagoslov zakonskih jubilarntov

V nedeljo, 16. novembra, bomo pri sv. maši ob 10.00 v cerkvi Vseh svetih blagoslovili zakonske jubilate. Bogu se bomo zahvalili za vašo skupno prehojeno pot. Pari, ki praznujete 5, 10, 15, 20 in več let zakonskega življenja, ste lepo vabljeni, da se prijavite v župnijski pisarni ali po e-pošti na ljubljana-sveti-kriz@rkc.si.

Svetoletno romanje družinske kateheze na Zaplaz

V nedeljo, 28. septembra, smo se družine, ki obiskujemo družinsko katehezo, odpravile na romanje v cerkev Marijinega vnebovzeta na Zaplazu. Ker smo v svetem letu, smo se odločili, da poromamo v eno od svetoletnih cerkva. Naši otroci so letos pri oratoriju spoznavali življenje blaženega Alojzija Grozdeta, slovenskega mučenca in priprošnjika mladine, kar je bil še razlog več, da poromamo na Zaplaz, kjer ležijo njegovi posmrtni ostanki.

Zjutraj je bilo oblačno in malce vetrovno, vendar sta se kljub temu dva pogumna očeta na pot odpravila s kolesom. Ko smo se vsi zbrali na parkirišču pred cerkvijo na Čatežu, smo skupaj zmolili, nato pa krenili v strm hrib proti svetoletni cerkvi. Klanec je bil res strm, zato je naša pot še toliko bolj spominjala na pravo romanje. Mame so potiskale vozičke, očetje so nosili otroke in jih vzpodbujali, vsi pa smo bili odločeni, da dosežemo vrh in svojo pot darujemo Bogu. Peli smo, klepetali in se bodrili. Ko smo prispeli do vrha, smo našli novo moč in zadovoljstvo v svoji predanosti in občudovali smo čudovite razglede na okoliške hribočke. Sledila je skupna sv.

maša, ki jo je daroval gospod Anže Cunk. Obogatili smo jo s skupnim petjem, naši mlajši fantje pa z ministriranjem, na kar smo bili starši še posebno ponosni. Kdor je bil pripravljen, je lahko prejel tudi svetoletni odpustek. Po maši smo se okrepčali s hrano, ki smo jo prinesli s sabo, razprostrli smo odejice po travniku, očetje so se pomerili v nogometu, otroci so raziskovali okolico, mame pa so prišle na svoj račun s klepetanjem. Tudi vreme se je izboljšalo, sonce je sijalo in to smo vzeli kot Božji blagoslov, ki je naše romanje naredil še prijetnejše. Dan smo končali z veseljem, povezani v skupnosti in polni hvaležnosti. Veselimo se novih srečanj v prihodnosti.

Marjeta in Filip Stražičar

»Če je naše delo od Boga, bo uspelo,
če ni, naj se zgodi Njegova volja.«

(sv. Marija Jožefa Rosello)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
od 8.30 do 9.30 in 17.00 do 17.45

NAŠA SKUPNOST NA SPLETU:

ljubljana-sveti-kriz.si

Župnija Ljubljana - Sv. Križ

[ljubljana.sveti.kriz](https://www.instagram.com/ljubljana.sveti.kriz)

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ
Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00
Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI IN SOBOTE: 18.30–19.15

Pričakujemo...

SOBOTA, 1. NOVEMBER

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih sv. maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00,
- spovedovanje ves dan; v Tomačevem sv. maša ob 8.00 ob 15.00 sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore, potem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. Križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za vse rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

NEDELJA, 2. NOVEMBER

spomin vseh vernih rajnih: sv. maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00

PONEDELJEK, 3. NOVEMBER

ob 19.00 sv. maša za vse pokojne sodelavce in dobrotnike Karitas, daroval jo bo ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore

PETEK, 7. NOVEMBER

- prvi petek, dopoldne obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 21.00 adoracija

PETEK–NEDELJA, 7.–9. NOVEMBER

birmanski vikend za veroučence 8. in 9. razreda

SOBOTA, 8. NOVEMBER

ob 14.00 sv. maša za bolnike in invalide v cerkvi Vseh svetih, zatem srečanje v pevski sobi

TOREK, 11. NOVEMBER

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob avtobiografiji papeža Frančiška z naslovom *Upanje*

NEDELJA, 16. NOVEMBER

ob 10.00 sv. maša in blagoslov zakonskih jubilarov

PETEK– SOBOTA, 21.–22. NOVEMBER

vikend za veroučence od 1. do 5. razreda z naslovom *Kdo si, Bog?*

SOBOTA, 22. NOVEMBER

- ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine
- ob 20.00 družabno srečanje s pevci na god sv. Cecilije

NEDELJA, 23. NOVEMBER

praznik Kristusa Kralja vesoljstva, konec liturgičnega leta

SOBOTA, 29. NOVEMBER

ob 10.00 delavnica izdelovanja adventnih venčkov